

Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia Sacra

**Montmorency, François de
Antverpiae, 1638**

Canticum Zachariæ. Benedictus Dominus Deus Israël. ex Luc. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](#)

CANTICVM

ZACHARIAE patris IOANNIS
BAPTISTAE.*Luc. I.*

BEneditus Dominus Deus Israël, qui
visitauit, & fecit redemptionem ple-
bis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis, in domo Da-
vid pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui
saeculo sunt, Prophetarum eius.

Salutem ex inimicis nostris, & de manu
omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus
nostris: & memorari testamenti sui sancti.
Ius

ARGUMENTVM.

Nato filio IOANNE, ZACHARIAS Sacerdos
lætitia gestiens, & soluto iam linguae vin-
culo, in hoc Genethliacum carmen pro-
rumpit.

Venit io, venit Deus Israëlis; ab omni
Absolutique suam miseratus fœnore
plebem,
Cui prius innumeris obnoxia manserat annis.
Sit felix faustusque suis: tibi, sanguis fœsse,
Præcipue, quo non Superis acceptior alter.
Quale tibi nunc imperium? quæ surgere cernes
Auspice regna Deo? Tibi plenum Copia cornu
Desuper inuergit. Tibi deserit Æthera terris
Permansura Salus, versis ad prospera fatis,
Quam modo maturus saclorum suscitat ordo:
Quam fore concordi cecinerunt carmine vates,
Quotquot ad hoc prisco repetuntur tempus ab
anno.

O vicibus mutanda Dei sententia nullis!
Olli stat seruare suos. Furtimve palamve
Quidquid agat, nihil hostis aget. Mors unde
profecta est,
Inde Salus nobis Stygio debetur ab angue.
Væ tibi, terrarum confidentissime prædo,
Non ultrà spolijs capti lataberis Orbis.

En

Iusserandum , quod iurauit ad Abraham
patrem nostrum , daturum se nobis:

Vt sine timore , de manu inimicorum no-
strorum liberati , seruiamus illi;

In sanctitate & iustitiâ coram ipso , omni-
bus diebus nostris.

Et tu puer , Propheta Altissimi vocaberis
præibus enim ante faciem Domini parare via-
cias:

*En sperata diu, patribus promissaque nostris
Libertas longo tandem post tempore venit.
Quodque pio Deus addixit iuratus Abramo,
En dedit illius nobis de sanguine nasci
Christum assertorem. Quo Vindice pulsâ Ty-
rannis*

*Damnatas miserâ soluat formidine terras:
Ingenuoque metum posthac mutemus amore
Numinis, & sanctos illi reddamus honores.*

*Tu quoque parue puer (sed qui puerilia
nescis*

*Ex vtero Matris Domino sacer) incipe summi
Alta Patris præcox mysteria pandere vates.
Vos hederam siluae laurumque Ennonides illi
Deproperate, nouo munuscula debita vati:
Tu, Iordanæ, super populares adiice palmas.
Hospes enim venit iste tibi: quo gloria tolles
Se tua: felicem quo te iactabis alumno,
Sit minus ut grandi celebris Carmelus Eliâ.*

*Quis tibi se veterum, puer auree, conferat?
illi*

*Hactenus absentis desiderio flagrarunt:
Tu digitum potes in præsens intendere Nu-
men:*

*Tu Domino veniente præsis; salebrosa viarum
Expediens, ut nullus obex remoretur euntem.
Qualiter ambiguæ dirimens confinia noctis
Aurora exoritur primi sub lumina Solis;
Insternitque rosis obeundum sedula callem.*

Exere,

Ad dandam scientiam salutis plebi eius, in
remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiae Dei nostri: in qui-
bus visitauit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra
mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros
in viam pacis.

CAN-

*Exere, Nata, tuam, quantū potes, exere vocem;
Dic auidæ plebi: Coram, quem quæritis, hic est
Qui peccata suo piet insōns vestra cruore.*

*Tanta Deum generis cepit miseratio nostri,
E superis ad nos ut se demiserit oris
Iam nostri similis, iam maiestate remissâ
Immundos hominum patiens incurrere tactus.
Sol ita purpureis oriens modò lotus ab vndis,
Innocuo fulgore micat; cupidusqne videri,
Temperat oblatos oculis mortalibus ignes.*

*Euge decus cæli, mundo lataibile sidus;
Redde diem mersis scelerum sub nocte, sub
umbrâ*

*Errorum populis: ut oborta luce retectum
Fas sit iter Recti firmis insistere plantis.*

H ARGV-

AN-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN